

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 649/2015
02.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Горана Чавлине, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С.М., због кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. Т.Р.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20 К.бр.1843/12 од 28.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж бр. 564/14 од 09.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. Т.Р.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20 К.бр.1843/12 од 28.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж бр. 564/14 од 09.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 4.400,00 динара, као и награду браниоцу по службеној дужности у износу од 42.375,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж бр. 564/14 од 09.12.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног С.М. и његовог браниоца, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20Кбр. 1843/12 од 28.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж бр. 564/14 од 09.12.2014. године, захтева за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног С.М., адв. Т.Р.А., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати

суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног С.М., адвоката Т.Р.А., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда, пред којим се води поступак.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности.

Окривљеном С.М. је а како то произилази из списка предмета, решењем Основног суда у Нишу Су VIII-49 339/13 од 14.10.2013. године, у смислу одредбе члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, која прописује да „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“, за браниоца по службеној дужности постављена адвокат Т.Р.А.

Према томе, како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном С.М. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка (члан 74. став 1. тачка 2) ЗКП) који се према окривљеном водио због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које је прописана казна затвора од шест месеци до три године, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.**

